

**Zingen:**

- Psalm 95: 5 en 6

**Lezen:**

- Numeri 20: 1-13
- Deuteronomium 32: 45-52
- Deuteronomium 34: 1-7

---

Toe één keertje mag dat toch wel! Het zal straks misschien best wel meevallen en ik bedoel het eigenlijk toch helemaal niet zo kwaad! Denken wij zo over de zonden? En zal het straks echt meevallen?

Dat de Heere heel anders over de zonden denkt, is duidelijk te zien in de geschiedenis van Mozes, zoals we die kunnen lezen in Numeri en Deuteronomium Numeri 20 vers 1-13.  
Deuteronomium 32 vers 45-52.

In het zojuist gelezen gedeelte geeft de HEERE Mozes dus een opdracht, namelijk: Neemt dien staf, en verzamel de vergadering, gij en Aäron, uw broeder, en spreekt gijlieden tot de steenrots voor de ogen, zo zal zij hun water geven; also zult gij hun water voortbrengen uit de steenrots, en gij zult de vergadering en haar beesten drenken.

Mozes moet dit keer dus niet op de rotssteen slaan zoals hij eerder heeft gedaan bij Horeb, maar hij moet tegen de rotssteen spreken. En wat doet Mozes? Spreekt hij tegen de steenrots zoals de HEERE hem geboden heeft? Nee, Mozes slaat twee maal op steenrots. En.....de HEERE geeft de Israëlieten veel water uit de steenrots. Tegelijkertijd echter bestraft de HEERE Mozes en zegt: Omdat gijlieden Mij niet geloofd hebt, dat gij Mij heiligdet voor de ogen der kinderen van Israël, daarom zult gijlieden deze gemeente niet inbrengen in het land, hetwelk Ik hun gegeven heb. Mozes en Aäron mogen het beloofde land Kanaän dus niet binnentrekken.

Is dat nu niet hard van de Heere? Mozes heeft het toch helemaal niet kwaad bedoeld? En bovendien, Mozes heeft het volk Israël toch al 40 jaren door de woestijn geleid en daarbij al hun gemopper verdragen. En nu hij één keer een zondigt, wordt hij direct zwaar gestraft. Ja zelfs zo zwaar dat hij de doodstraf krijgt!  
Wat denken jullie? Is die straf niet veel te zwaar?

Vanuit ons menselijk denken zouden wij zeggen: Ja de straf is veel te zwaar en te hard. Deze geschiedenis staat echter als een waarschuwing in de Bijbel, waarbij heel duidelijk naar voren komt dat niet ons denken en vinden belangrijk is, maar dat het er alleen om gaat wat God er van vindt. De HEERE is een heilig God en wil dat wij mensen leven tot Zijn eer en daarbij Zijn Naam heiligen. Eén enkele zonde is dus voor de Heere genoeg om ons voor eeuwig weg te stoten voor van Zijn aangezicht.

Let daar toch op! En strijd tegen al die zondige daden, gedachten en gevoelens.

Mozes mag door genade berusten in de straf die de Heere hem opgelegd heeft. Wel heeft hij de Heere nog gesmeekt om toch het land Kanaän in te mogen trekken, maar de Heere heeft gezegd: Het zij u genoeg; spreek niet meer tot Mij van deze zaak.  
Voordat Mozes gaat sterven spreekt hij de Israëlieten nog toe en vermaant hen om de geboden Gods te onderhouden. Tenslotte zegent Mozes ook al de twaalf stammen, waarbij hij elk stam apart benoemt en hen mag zegenen uit 's Heeren Naam.

Voor ik het laatste stukje van deze geschiedenis ga behandelen wil ik eerst met jullie nog lezen Deuteronomium 34 vers 1-7.

Daar gaat Mozes de berg op. Het aardse Kanaän zal hij nooit meer binnen trekken.

Toch vergunt de Heere hem nog een blik over het beloofde land. En let er eens op hoe God dat doet. Hij noemt de delen van het land al bij de nieuwe namen. De Heere zegt dus niet tegen Mozes, Mozes kijk nu eens zie je al dat land waar de Jebusieten, Amoriëten, Hevieten en nog vele andere volkeren wonen.

Nee, de Heere spreekt tegen Mozes over Naftali's land, Efraïms en land en Hij noemt zo alle stammen bij hun namen en geeft elk een deel van het land. Wat een troost is voor Mozes. Het is alsof de Heere door dit gezicht en spreken wil zeggen: Mozes kijk nu eens naar dat land, jij zult er niet meer komen, maar het volk zal er komen. Daar zal ik Persoonlijk voor in staan. Wat een troost moet dit voor Mozes zijn geweest. Want hij weet en gelooft als de Heere iets beloofd zal het zeker gebeuren, al gaat het dan soms geheel anders dan wij verwachten. Mag jij ook zo op de Heere vertrouwen net als Mozes?

Nadat Mozes dit gezicht heeft mogen zien, sterft Mozes. In de Bijbel staat er echter nog iets bij: Alzo stierf Mozes, de knecht des Heeren. Horen jullie het goed, Mozes wordt door de Heere zelf de knecht des Heeren genoemd. Wat een eretitel is dit voor Mozes! Heeft hij deze titel gekregen omdat hij zo'n zachtmoedige en degelijke man was geweest gedurende zijn leven? O nee, niet Mozes zijn werken heeft hem deze titel waardig gemaakt, maar alleen door de verdienste van de Knecht des Heeren met een hoofdletter kan en mag Mozes zo genoemd worden.

Mozes mag na 120 jaar zwerven over deze aarde het hemelse Kanaän binnengaan. Hij mag nu voor eeuwig zijn Schepper en Koning loven. Nu zal en kan hij nooit meer de Heere ongehoorzaam zijn. Maar Mozes mag nu instemmen met de woorden uit psalm 79:

*Zo zullen wij, de schapen Uwer weiden,  
In eeuwigheid Uw lof, Uw eer verbreiden,  
En zingen van geslachten tot geslachten  
Uw trouw, Uw roem, Uw onverwinb're krachten.*

Zou je niet jaloers worden op Mozes? Zou jij ook wel zo willen sterven als Mozes?

Of denk je liever niet aan sterven, vind je de dood iets afschrikwekkends? Of leef je eigenlijk met de gedachte: "dat zie ik dan wel weer en de Heere zal heus mijn zonden wel vergeven. Ik heb toch tenslotte altijd netjes geleefd, ik ga trouw zondags naar de kerk, naar catechisatie en naar de jeugdvereniging.

Reiziger naar de eeuwigheid, ja want dat zijn we allemaal hoofd voor hoofd en hart voor hart dat je de dood iets afschrikwekkends vind is begrijpelijk, maar weet je wat nog veel aangrijpender is?

Als je er straks alleen voor staat. Echt helemaal alleen dus, niemand zal bij je zijn. Je vrienden niet, je familie niet. En als er dan nog eens achteraan gezegd moet worden en de Heere Jezus ook niet. Dan is er nog maar één weg voor ons en dat is die van de vreselijke wroeging, zelfverwijt, pijn en ellende. En dat dan voor eeuwig.

O val toch de Heere nu nog te voet, nu het nog kan. Ik zou het jullie en mijzelf willen toeroepen zoals de dichter het in psalm 95 doet:

*Zo gij Zijn stem dan heden hoort,  
Geloof Zijn heil- en troostrijk woord;  
Verhardt u niet, maar laat u leiden*

### Vragen bij de inleiding:

1. Mozes kreeg niet waar hij om bad. Noem nog eens twee voorbeelden uit de Bijbel waaruit blijkt dat de Heere wel hoort, maar niet doet waar de bidder om vraagt.
2. Hoe reageert Mozes als de Heere hem vertelt dat hij snel gaat sterven? Wat vind van Mozes reactie? En wat kun je daarvan leren?
3. De Heere heeft de zonde van Mozes vergeven, toch mag hij het beloofde Kanaän niet ingaan. Je zou kunnen denken: is de Heere de zonden dan nog niet vergeten?
  - a. Hoe denk jij over schuld belijden en vergeving?
  - b. Mozes zondigde als – door God aangestelde- leider van het volk Israël. Maakt het wat uit denk je, of je als dominee of kerkraadslid zondigt, dan wel als “gewoon”gemeentelid?
4. Met elkaar hebben we nu zeven schetsen over Mozes behandeld.
  - a. Liever slaaf dan prins
  - b. De Heere roept
  - c. Nalatigheid wordt gestraft
  - d. Bloed om te leven
  - e. Een dubbele strijd
  - f. Bijna niet meer verder
  - g. Toch Kanaän in

Welke schets heeft jou het meest aangesproken? En kan je ook aangeven waarom die schets je aan gesproken heeft?